

РЕШЕНИЕ

№ 7879

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9414** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 87 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Д. Н. А., без гражданство от П. /Газа/, [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адвокат В. В. П., САК, със съдебен адрес: [улица], офис № 9, срещу Решение № 13577/08.09.2022 г. на Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС/, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Посочва се, че молбата на оспорващия не е разгледана във връзка с Конвенцията за статута на бежанците и на Директива 2011/95/ ЕС, не е събрана актуална информация за страната на произход на оспорващия, не са обсъдени представените от него доказателства. Моли съда да отмени решението като незаконосъобразно и да върне преписката на за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Ответникът – Заместник-председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Д., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението да бъде потвърдено

като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Кайнакчиева, която излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да отхвърли същата.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 1916/11.08.2021 г. на РПЦ – [населено място], на която дата кандидатът е регистриран като Д. Н. А., [дата на раждане] в Палестинска окупирана територия, без гражданство, арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин – сунит, семейно положение –женен, ЛНЧ: [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност. С Решение № УПХ 393/27.08.2021г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, молбата за предоставяне на международна закрила в Република България е отхвърлена. Решението е връчено лично на чужденеца на 02.09.2021 г. Това решение е обжалвано, като с Решение № 542/06.10.2021г., постановено по административно дело № 907/2021 г. по описа на Административен съд – [населено място], жалбата е отхвърлена като неоснователна. Решението на Административен съд е окончателно и не подлежи на касационно обжалване /л.93-96/.

Д. Н. А. е подадена последваща молба за допустимост до производство за предоставяне на международна закрила с вх. № РД09-В-335/14.02.2022 г. С Решение № 2-В/28.02.2022 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, молбата му е допусната до производство за международна закрила в Република България.

От страна на чужденеца е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № РД 09-В-404/01.03.2022 г. по описа на РПЦ – [населено място] до Председател на ДАБ при МС от Д. Н. А., [дата на раждане] в Палестинска окупирана територия, без гражданство, арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин – сунит, семейно положение –женен, ЛНЧ: [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, който владее, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR333C2203010001 /л.59-60/.

С писмо с рег. № М-7382/06.04.2022 г. на Директора на Специализирана дирекция „М“ – ДАНС, съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС е изразено становище, че специализираният орган не възразява да бъде предоставена закрила на лицето, регистрирано в РПЦ – С. към ДАБ при МС като Д. Н. А. /л.42/.

С молителя е проведено интервю, обективизирано в Протокол Рег. № УП 17926/24.03.2022 г. В хода на проведеното интервю от страна на молителя е заявено, че е напуснал на 28.11.2020 г. Ивицата Газа с личния си паспорт за Е., като е подкупил служителят на граничния пункт, защото е бил издирван от палестинските власти.

Заявява, че пътуването му е било подготвено от трафикант, който с автомобил е превозил него и още двадесетима души през границата с Е.. Твърди, че на 29.11.2020 г. със самолет и уредена виза е заминал от [населено място] легално за [населено място], Турция. Там се установил на квартира за период от около седем месеца и през това време е работил във фабрика за осветителни тела. Допълва, че решил да напусне Турция, защото неговата цел била да живее и работи в Европа. Уточнява, че искал да стигне до Република България, както и че крайната му цел била да се установи в Б.. Заявява, че от Турция първо е преминал в Гърция, от където през м. Юни – м. Ю. 2021 г., с помощта на трафикант е прекосил река с лодка и е преминал не по-законоустановения ред на територията на Република България. Допълва, че е бил задържан от полицейските власти в [населено място], като след това подава молба за предоставяне на международна закрила. Посочва, че подадената от него молба за закрила е била отхвърлена, респективно, че е обжалвал решението на Интервюиращ орган на ДАБ при МС пред Административен съд – [населено място]. След отхвърляне на жалбата му заявява, че е взел решение да замине в С., но намеренията му са били пресечени от българските власти. Декларира, че не е подавал молби за международна закрила в Турция и Гърция.

Чужденецът мотивира последващата си молба за предоставяне на международна закрила с проблеми от политическо естество в държавата си по произход. В хода на интервюто, проведено на 24.03.2022 г., молителят заявява, че е роден и е живял в [населено място], Ивицата Газа, Палестинска окупирана територия. Заявява, че през 2009 г. му е била предоставена карта от Агенцията на О. нации за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток /U./ и че с тази карта получавал хуманитарна помощ, представляваща главно хранителни продукти. Съобщава, че се ползва със статут на палестински бежанец и че не е представил въпросната карта и обстоятелствата около нейното съществуване в първото производство за международна закрила в Република България, тъй като не е искал да остане в Република България, а да се установи в Европа. Заявява още, че е получил уведомление от движението „Ф.“, поради факта, че от 2003г. е техен член, за което е преследван от Х.. Посочва, че не е участвал в политически акции, демонстрации и протести, организирани от Ф. и че като техен обикновен привърженик, без официална длъжност е помагал за раздаването на хуманитарна помощ на населението. Допълва, че икономическото положение в Ивицата Газа е много тежко и че има постоянна заплаха от военен сблъсък с И.. Уточнява, че не може да се върне в родината си, защото е издирван от властите със заповед за задържане и постановена ефективна присъда от три години лишаване от свобода и глоба от хиляда йордановски динара. Изтъква, че причината за осъдителната присъда е, че на 14.03.2019 г. с група младежи трябвало да проведат протест против бедността и за правото на глас и по-дълъг живот, който бил разпръснат от палестинската полиция, и възприет от властите като политически акт на опозиционери, които цели да свали управлението на Х.. В тази връзка заявява, че същият месец Март 2019 г. е бил заплашен от Х. с телефонно обаждане, че се опитва да разклати тяхната власт и че от този ден животът му в Ивицата Газа е бил в опасност, заради което е трябвало да напусне страната. Допълва, че не може да се върне в Палестинската автономия, защото там ще бъде задържан, измъчван и убит от Х., както се е случило с много други младежи, че иска да получи закрила в Република България, като палестински бежанец, признат от Агенция У..

Относно семейството си уточнява, че в Ивицата Газа са останали да живеят неговата

съпруга и четирите му деца, родителите му и четиримата му братя. Съобщава, че след заминаването му, властите са посещавали нееднократно дома му, за да го търсят и да установят местонахождението му. Допълва, че заплахата в П. не е само срещу него, но и срещу семейството му и че прави всичко възможно да ги изведе от страната. Посочва, че не е участвал в противообществени прояви и че не е имал други проблеми с властите в Ивицата Газа. Пояснява, че оригиналите на представените документи се намират в семейството му в [населено място]. Добавя, че се е свързал с организацията „Ф.“ чрез интернет приложение и че е получил от тях удостоверение за членство. В подкрепа на изложеното по време на проведеното интервю, молителят е представил фотокопия на следните писмени документи: една страница – карта У. на арабски и английски език, една страница – решение на първоинстанционен съд в [населено място] на арабски език, една страница – призовка от палестинската полиция в област Х. Ю. на арабски език, една страница – свидетелство за признателност от движение „Ф.“ на арабски език, една страница – уведомление от движение Ф. на арабски език и една година страница – декларация за щети от палестинската власт на арабски език.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС: Справка вх. № МД-314/08.06.2022 г. относно Държавата П.– актуална политическа и икономическа обстановка; оперира ли към момента на територията на Ивицата Газа, Агенцията на ООН за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток /У./; при завръщане на територията на Ивицата Газа, регистрираните като палестински бежанци при У., могат ли да се ползват отново от закрилата и помощта, предоставяни от Агенцията; Дейността на У. на територията на Ивицата Газа и състояние на сигурността и хуманитарна ситуация в Ивицата Газа; карта за регистрация на палестински бежанец У. и изпратени писма във връзка със същата – рег. № УП 17926/07.04.2022 г., с рег. № УП 17926/30.05.2022 г. и рег. № УП 17926/20.06.2022 г. до Представителя на Върховния комисариат на ООН в Република България /ВКБООН/, с които са отправени запитвания дали на Д. Н. А. е отказан или е предоставен статут на бежанец, и дали ако му е предоставен такъв към настоящия момент той е действащ, отнет или прекратен; писмо рег. № КП-3498/10.08.2022 г. до ДАБ при МС от Председател на ВКБООН, с което същият информира, че чужденецът има валидна регистрация в У., и че агенцията извършва регистрации на лицата, които отговарят на критериите за палестински бежанци, но и на онези от тях, които не отговарят на критериите, но се ползват от услугите на Агенцията /л.23-29, л.30-, л.34-40/.

Въз основа на фактите и доказателствата, и при съобразяване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган не е кредитирал бежанската история на молителя, поради редица противоречия и липса на правдоподобни твърдения в полза на търсената от него закрила и в тази връзка е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попада в предметния обхват на ЗУБ. Решаващият орган е приел въз основа на обсъдената Справка вх. № МД-314/08.06.2022 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС относно Държавата П. – актуална политическа и икономическа обстановка, че актуалната ситуация в Палестинската автономия сама по себе си не дава основание за опасение от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Заместник -председателят на ДАБ при МС е обсъдил подробно

бежанската история на молителя. Приел е, че поради липсата на представен в хода на второто производство по предоставяне на международна закрила, сертификат в оригинал или в копие на сертификат за бежанец, получен от ВКБООН, то молителят не доказва своите твърдения. До момента на издаване на обжалваното решение, такъв документ не е представен от чужденеца, поради което не е приел за действително и доказано твърдението на Д. Н. А., че същият е признат за бежанец по мисията на ВКБООН.

Според административния орган, не са налице обосновани твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително и международни организации, като същите не могат да предоставят закрила срещу преследване. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. В хода на административното производство, административният орган не е установил факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. От анализа на фактическите обстоятелства, както и от изявленията на чужденецът по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за „мигрант“.

Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като жалбоподателят не е бил принуден да напусне П. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. От информацията, съдържаща се в обсъдената с решението справка, административният орган е приел, че е постигнат значителен напредък по отношение на физическото възстановяване на Ивицата Газа от 2014 г. насам. Усложнените последици от блокадата и повтарящите се конфликти и насилие продължават да имат по-малко видимо, но дълбоко психологическо въздействие върху населението. У. организира извънредна спешна реакция, която подчертава уникалната и позиция като най-голямата организация на ООН и в Ивицата Газа и единствената агенция на ООН, която предприема пряко изпълнение на хуманитарни дейности. Тя предоставя хуманитарна помощ и допринася за защитата на бежанците чрез предоставяне на основни услуги в областта на основното образование, първичното здравеопазване и психичното здраве, подобряване на инфраструктурата и лагерите, социални услуги, микрокредити и спешна помощ. Палестинската автономия си сътрудничи с У. и те и позволяват да работи без намеса. Палестинските бежанци имат право на достъп до училищата и клиниките на У. за първична здравна помощ, въпреки че в някои случаи ограниченията за движение ограничават достъпа до услуги и ресурси на У. на Западния бряг. Услугите на У. в Газа също са временно прекъснати по време на ескалацията на насилие през м. Май 2021 г. В тази връзка е прието, че независимо тежкото политическо, икономическо и социално-битово положение на населението не може да се направи обоснован извод, че Палестинската автономия се намира в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Административният орган е приел, че в случая спрямо него не е налице заплаха, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Приел е, че посочените лични мотиви на жалбоподателя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 87 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ. От страна на административния орган е представена Заповед № 03-15/03.05.2022 г., с която Председателят на ДАБ при МС делегира на Д. И. – Заместник-председател на ДАБ при МС, правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, с изключение на правомощието да отнема международна закрила и по чл. 48, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗУБ /л.22/.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съдът, обаче намира, че при издаването на оспореното решение са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила по чл. 35 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ. Към молбата на чужденеца е приложена като доказателство копие на семейна регистрационна карта към Агенцията на О. нации за подпомагане на палестински бежанци в Близкия изток /У./ със семеен рег. № 1-01328352, с която същият е удостоверил, че е регистриран като палестински бежанец при У. в Ивицата Газа. В молбата за закрила и жалбата до съда от страна на чужденеца е изложено, че неговият случай попада в хипотезата на чл. 1D, изр. второ от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и чл. 12, параграф 1, б. „а“, изр. 2 от Директива 2011/95/ЕС, а именно, че жалбоподателят ipso facto има право на статут на бежанец съгласно Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., тъй като закрилата У. е преустановена поради независещи от него причини. В жалбата се релевират възражения в тази насока, а именно, че административният орган не е обсъдил тези факти, респективно е игнорирал официалните писма от Представителството на У. в България, от които безспорно се удостоверява, че молителят има валидна регистрация като палестински бежанец. Изложени са възражения за неправилно приложение на материалния закон, като административният орган не е разгледал подадената молба за международна закрила в светлината на чл. 1D, изр. второ от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и чл. 12, параграф 1, буква „а“, изр. второ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. относно стандарти за определянето на граждани от трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

Безспорно в настоящия случай е допусната последващата молба на чужденеца до производство по предоставяне на международна закрила, същата е преценена за допустима, съгласно Решение № 2-В/28.02.2022 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС. С решението е прието, че от страна на молителя са представени писмени доказателства, които не са били представени в предходното административно производство за предоставяне на международна закрила, в тази връзка е посочено, че е налице необходимост от тяхното детайлно изследване и нужда от събиране на допълнителна информация относно бежанската история на чужденеца.

Съдът приема за необосновани изводите на Заместник-председател относно приложеното в административната преписка писмо-отговор до ДАБ при МС от Представител на ВКБООН за Република България с рег. № КП-3498/10.08.2022 г., с което е удостоверено, че Д. Н. А. е регистриран като палестински бежанец и регистрацията му е валидна и относно писмо с вх. №

РД09-В-772/23.05.2022 г. до ДАБ при МС от В.И.Д. Представител на ВКБООН за Република България, съгласно което - Д. Н. А., без гражданство от П. /Газа/, [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], е регистриран като палестински бежанец от Представителството на Агенцията на Организацията на обединените нации за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток /У./ със семеен номер на бежанец: 1-01328352 /л.30,л.35/. Административният орган е приел, че информацията в писмата не дава информация дали молителят е с действащ, отнет или прекратен статут на бежанец, посочва, че отговорите са непълни противоречиви, и че от страна на ВКБООН не е даден отговор на нито един от поставените с писмата на ДАБ при МС въпрос. Административният орган е посочил, че от страна на молителя не е представено копие на сертификат за регистрация като бежанец, получен от ВКБООН, нито в оригинал или копие. Прието е, че копието на регистрационната карта за получаване на хуманитарна помощ от У. не може да се оцени като правдоподобно и удостоверяващо, че молителят има статут на бежанец.

Така представената регистрационна карта със семеен рег. № 1-01328352 за регистрация на молителя като палестински бежанец е ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, такова обстоятелство представляват писмата на Представител на ВКБООН за Република България. Тази законова разпоредба определя, че като нови обстоятелства следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на международна закрила по ЗУБ, но и тези, които не са били изложени в него, но да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му по произход.

Представеното копие на регистрационна карта и писмата от Представител на ВКБООН за Република България до ДАБ при МС имат съществено значение както за личното положение на молителя, така и за положението относно държавата му по произход. От оспореното решение е видно, че регистрирането на жалбоподателя като палестински бежанец от У. не е било предмет на обсъждане по същество, а същото има съществено значение относно преценката за личното положение на чужденеца, така и за положението относно държавата му по произход, при което неправилно е тълкувана и приложена разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, като е прието, че така представените и събрани писмени доказателства не са правдоподобни и не доказват, че молителят действително притежава статут на бежанец по мисията на ВКБООН. Доколкото обстоятелството относно регистрирането на жалбоподателя от У. не е било предмет на обсъждане нито в предходното административно производство, нито в производството, приключило с оспорването на процесния административен акт, същото представлява ново доказателство за неговото лично положение, така и за положението за държавата му по произход. Тези доказателства е следвало да бъдат съобразени при обсъждане на справката за актуалната обстановка в П., Ивицата Газа.

Административният орган следва да обсъди писмата на Представителството на ВКБООН в България в посочения по-горе аспект, както в съответствие с Решение по дело № С-585/2016 г. на Съда на Европейския съюз, имащо за предмет идентичен казус с настоящия, с което е дадено тълкуване на приложението на чл. 1D от Конвенцията от 1951 г. и чл. 12, параграф 1, б. „а“ от Квалификационна директива на ЕС, както и Становището на Службата на Върховния комисар на ООН относно тълкуването и прилагането на същите норми.

По изложените съображения, настоящият състав, намира, че жалбата е основателна, а оспореното решение – незаконосъобразно, постановено в нарушение на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК във вр. с чл. 91 от ЗУБ. Същото следва да бъде отменено и административната преписка да се върне на административния орган, който да разгледа последващата молба за закрила на молителя, като в хода на производството да изпълни дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона, респективно да бъдат обсъдени посочените в настоящия съдебен акт писмени доказателства.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 43-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н. А., без гражданство от П. /Газа/, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адвокат В. В. П., САК, със съдебен адрес: [улица], офис № 9, срещу Решение № 13577/08.09.2022 г. на Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА административната преписка на Заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България за ново разглеждане и произнасяне по последващата молба за международна закрила на Д. Н. А., без гражданство от П. /Газа/, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на съдебното решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: